

LA LLUFA

EL ÚLTIMO DE MELILLA

A Francisco Franco Bahamonte, se'l coneix especialment per haver estat el guionista de "Los últimos de Filipinas". Gran pel·lícula, gran lliçó històrica, gran patriotisme i sobre tot, gran guió. No és habitual que a un guionista se l'hi presentin armes i honors, però el senyor Franco és una altra cosa i en memòria del seu treball, va ser condecorat i enaltit en estàtues viàries, esglésies monumentals i menjadors particulars. Les imatges del menjador han desaparegut fa temps, a les esglésies descansen a la rectoria darrera de la tovallola de la santa Verònica que tota església conserva i al carrer, per causes purament circulatòries, només en quedava una a Melilla que ve a ser com l'inici de la carrera de guionista i altres coses del Sr. Franco.

Melancòlics, en especial de l'art urbà i de l'estètica en general, han lamentat profundament la baixada de columna que ha fet la figura (probablement de mida natural perquè era molt baixeta) del Sr Franco. És comprensible. Fa bonic veure una escultura de bellesa indiscutible tot tombar un carrer i més encara si en aquella figura hi reconeixes un defensor de les lletres i de les armes, com el Sr Cervantes. Respectant el que faci falta el sentiment d'aquesta gent, volem donar-los ahora una raó que pot justificar el desnonament i un bri d'esperança.

La raó, es clara. El barret que llueix el Sr Franco, és d'ala ample i corbada de tal manera que els coloms havien fet allí primer els seus nius i, una vegada canviats de casa, els seu lavabo de passeig. La veritat, segons els tècnics és que el capell amenaçava derruir-se tot sol i francament la figura no s'ho mereix.

L'esperança també és clara i contundent. VOX està a la cantonada. Estem segurs que una formació amb l'esperit artístic que caracteritza a VOX no deixarà passar ni quinze dies per restituir l'estàtua. Costi el que costi, i si la circulació se'n ressent, és fa Melilla zona per vianants i punt.

AH! I LLUFA PELS QUE NO ESTIMEN L'ART URBÀ.

